

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22914

гр. София, 08.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разглежда дело номер **6820** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на жалба на Д. В. Н., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв. С. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-2633911 от 29.05.2026 г., издадена от младши автоконтрольор към сектор „Пътна полиция“ – ОД МВР - П., с която е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“.

Жалбата съдържа и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената ЗППАМ на основание чл. 166, ал. 4 АПК. Твърди се, че изпълнението причинява на жалбоподателката значителни и трудно поправими вреди, тъй като същата е в пряка невъзможност да упражнявам служебните си задължения, което води до реален риск от отстраняване, преназначаване, дисциплинарна отговорност и загуба на доход. Посочва също така, че заповедта е непропорционална, тъй като МПС-то е чужда собственост и мярката е твърде тежка спрямо конкретните факти и при вероятност заповедта да бъде отменена. Представя доказателства за това, че още на същия ден 29.05.2026 г. е сключена полица за застраховка ГО на автомобил Т. РАВ-4 с регистрационен номер С., а регистрацията автоматично е възстановена

Административен съд - София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.

Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо жалбоподателката е приложена принудителна административна

мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“. Заповедта препраща към съставения АУАН Серия ГА № 5317061, срещу Д. В. Н. за това, че виновно е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП - лицето управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред съгласно правилата на ЗДвП. В ЗППАМ е описано нарушението, а именно: от [населено място] към [населено място] управлява МПС лек автомобил Т. РАВ-4 с рег. номер С., собственост на Т. В. П., [ЕГН], [населено място], като извършва следното нарушение: Управлява МПС което е със служебно прекратена регистрация на 24.02.2026 г. на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, поради липса на сключена застраховка ГО. В заповедта е посочено, че е извършено нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП - лицето управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред съгласно правилата на ЗДвП и това, че са налице материално правните предпоставки за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП.

Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

Според актуалната съдебната практика на Върховния административен съд по приложената в настоящия случай ПАМ при преценката по чл. 166, ал. 4 АПК съдът следва да съобрази не само твърдените вреди, но и дали при конкретните факти предварителното изпълнение реализира преследваната от закона цел и дали същата не е вече постигната.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП има преустановителен и превантивен характер – насочена е към осигуряване спазването на изискванията за регистрация и застрахователно покритие на МПС, с оглед защита на общественния интерес и сигурността в движението.

В конкретния случай установеното с процесната заповед нарушение – липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ – е отстранено още на същия ден, на който е издаден оспореният акт. По делото са представени доказателства за сключена и действаща застраховка на лек автомобил Т. с рег. номер С.. При тези обстоятелства предварителното изпълнение на мярката не постига преустановителна цел, тъй като противоправното състояние е вече

преодоляно. В този смисъл са и изводите на ВАС, че когато към момента на издаване на заповедта или непосредствено след това са настъпили факти, от които следва, че защитимата от закона цел е реализирана, предварителното изпълнение не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация, нито да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност.

В настоящия случай искането за спиране се обосновава с твърдения за значителни и трудно поправими вреди в личен план. Макар този тип затруднения по принцип да са обичайна последица от прилагането на подобна мярка, в съвкупност с вече отстраненото нарушение и липсата на продължаваща опасност за обществения интерес, тези обстоятелства придобиват различна тежест при баланса по чл. 166, ал. 2 АПК.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл.166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, тъй като в конкретния случай се доказаха нови обстоятелства – незабавното сключване на валидна застраховка и възстановяване на регистрацията – които водят до извод, че предварителното изпълнение не реализира преследваната от закона цел.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд-София град, III отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2633911 от 29.05.2026 г., издадена от младши автоконтрольор към сектор „Пътна полиция“ – ОД МВР - П., с която е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: